

Una altra cultura de l'aigua...

En ple debat del Pla Hidrològic Nacional un, avui, altíssim responsable del govern, va ser preguntat sobre què volia dir exactament “una altra cultura de l'aigua”. El llavors líder de l'oposició va explicar que, cada estiu, a casa seva, acollien un nen saharauí i que, el primer dia, després d'haver menjat, l'aigua sobrant del vas la va tornar a l'ampolla. Allò, conseqüència de viure en ple desert, era un exemple de bona utilització d'un be escàs com l'aigua! Els seus interlocutors, estupefactes, van demanar més concrecions al llavors líder opositor sobre les polítiques que, a Catalunya, no al Sàhara, pensava aplicar...

En aquell moment (la història és real), els reunits no van saber què volia dir “una altra cultura de l'aigua”. Avui, quan el personatge en qüestió fa cinc anys que governa Catalunya, continuem sense saber què vol dir. Vol dir “captar”, que no trasvassar, aigua del Segre? Amb el Tripartit sempre pensem que, després de la última, ja no ens poden sorprendre, que ja no en poden fer cap de més grossa. No!!!! El Tripartit sempre es pot superar a si mateix! La incompetència, la irresponsabilitat sempre pot ser encara major i, amb el tema del Segre, han tornat a fer altre vegada el “més difícil encara”. Com en el circ!

Amb el tema del Segre hem vist com els socialistes quedaven retratats. Els 25 diputats del PSC, a Madrid, no serveixen ni perquè els autoritzin una “captació”. El “govern amic” no els fa punyetero cas ni en situació de “emergència nacional”. A Madrid ja, la Chacón riu... Optimisme?

Mentre, a Esquerra, no sembla pas que, abans del Congrés, ningú es vulgui distreure amb res que no sigui la carnisseria interna. Que al país la gent no es pot dutxar? Que el turisme, la indústria, l'agricultura estan amenaçats per la sequera? Qui s'ocupa d'això quan un té el perill que l'escorxin com un conill?

Res, però, com Iniciativa... Després del show del conseller Baltasar, com poden sortir al carrer? Com es que no estan avergonyits?

Convergència i Unió, en un gest inaudit i sense precedent en l'època que ells eren oposició, s'ha mostrat disposava a col·laborar davant d'aquesta “emergència nacional”. La situació, però, és tan greu, que només un miracle ens salva del caos... En tot cas, no era pas metàfora la història del nen saharauí. Tan real com la vida mateixa, si Déu no hi fa pas més que no pas el Tripartit, ja em veig el mes de juny guardant l'aigua sobrant del vas a l'ampolla!

Carles Llorens

Secretari de Relacions Internacionals de CDC